

JEŠTĚ SE NIKDY NESTALO,
ABY TO NĚJAK NEDOPADLO!
/ Vlasta Burian/

číslo 23
zima 1992-93

Vánoční

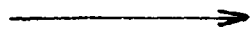
DOBRY DEN!

Čtvrtletník Čs.sdružení v Kitcheneru

Křesťanské vánoce

Jsou jedny z mála svátků, které se spontánně a přirozeně slaví mezi lidmi po staletí až dodnes. V různých zemích mají samozřejmě svoji osobitou podobu vyplývající z historie a kultury, ale základ mají společný: oslavují narození vykupitele a jsou prochnuty pohnutím a citem se kterým si uvědomujeme svůj podíl na cestě, který nám i našemu rodu byl dán. Po celý rok nikdy nejsme tak blízko svým kořenům jako o vánocích. Nikdy v roce nejsme tak blízko svým předkům jako o vánocích a nikdy hloubka zvyků a tradic nás nezasahuje tak bytostně, jako o vánocích. Jíme-li o Štědrovečerní večeři rybu, nebo slyšíme-li chorál Narodil se Kristus Pán víme, že jíme ve stejnou chvíli totéž co náš děd i praděd a jejich předkové jedli a že stejné tóny, ve stejný den i oni slýchávali. Vzniká tak zde jakási rodová a národní kontinuita plná tajemné poezie, jejíž kouzlo, Karel Hynek promíne, ani Máj nezastíní...

Na venkově bývaly vánoční lidové zvyky celým cyklem -počínaje adventním obdobím a svátkem sv. Ondřeje 30. listopadu. Ve městě nám odlišný životní styl vánoční zvyky ve své většině odepřel. Vlastně nám ponechal jen svátek sv. Mikuláše, který je 6. prosince. Protože ale v krajích našeho domova je obecně zažité držet důležité svátky jako vigilie, tedy v předvečer - chodí a naděluje tento světec se svou družinou už 5. prosince. Pokud se

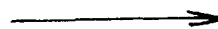

Radost byla na všech stranách: děti se radovali ze svatého Mikuláše a svatý Mikuláš se svou družinou se radoval z našich dětí...

tato nebeská výprava k nám nedostavila osobně, mohli jsme si, co by děti, býti jisti, že punčocha za oknem, kterou jsme tam zvečera dali, bude plná, aby druhý den ve školní přestávce to vonělo mandarinkami, jablky i sváteční náladou. Dnes můžeme vidět tohoto laskavého světce se svým doprovodem na našich každoročních mikulášských besídkách, které pro malé děti Čs.sdružení v Kitcheneru v St.Jacobské hale pořádá. Přišel sem - do země Santy Clause - spolu s námi, jako součást naší kultury a potvrzuje tu tajemnou sílu, která nás váže k tradicím a skrze ně k našim předkům...

Hlavním bodem Štědrého dne - 24.prosince - je večeře.Na venkově bylo důležité, aby se na stůl dostaly všechny plodiny, které se v roce urodily. Mnohé z nich měly svůj zvláštní, symbolický význam. Večeře bývala vážným aktem nejen skladbou jídel.Vyjadřovala zároveň pocity soudržnosti rodiny i štědrosti a lásky k ostatním lidem. Ke stolu byl proto zván každý, kdo byl v domě, a během hostiny se od něj nesmělo odejít. Symbolický, prázdný talíř se nechával na místě toho, kdo v tom roce v rodině zemřel a zapálené svíčky symbolisovaly přítomnost dalších, v minulosti zemřelých členů rodiny.

Důležitou roli hrály vždy Betlémy, které byly později doplněny stromečkem. Vánoční stromeček k nám přišel z Německa a poprvé se rozzářil v Praze 24. prosince 1812. Tehdejší ředitel Stavovského divadla oblíbený „papá“ Lie- bich, pozval o vánocích do svého záměčku v Libni herec- kou společnost, kterou překvapil velkým rozsvíceným stromkem umístěným v salónu. Stromek se světly a ozdo- bami pronikal pomalu i do lidových vrstev, zdomácněl zde v průběhu druhé poloviny 19. století a stal se neodmysli- telnou součástí vánoc na celém světě.

Vyvrcholením svaté noci byla cesta na půlnoční, kterou od konce 18. století zdobí slavná Česká mše váno- ční Jakuba Jana Ryby „Hej mistře!“. Mistře oslovovali naši předkové v době baroka nejstaršího pastevce stád, dohlí- žitele nad ovčínem, jež byly tehdy rozšířeny po celé ze- mi. Ovčáci, příslušníci tzv. čtvrtého stavu- odtud zná- má lidová píseň Ovčáci, čtveráci - patřili k rázovitým postavám českého venkova. Žili a pracovali také v Rožmi- tálu pod Třemšínem, kde slavná Rybova mše „Hej mistře, vstaň bystře“ vznikla a kde v kostele Povýšení sv. Kříže v noci z 24. na 25. prosinec 1796 poprvé zazněla.

Byla by to věru lákavá představa: zavátou krajinou nad níž se nese hlas vánočních zvonů, putují v závoji padajících vloček mihotavá světla luceren k siuletě kostela s ozářenými okny... Na kruchtě ladí muzikanti nástroje, pomocník rozdává party, rožmitálský kantor v brejličkách usedá k varhanům...

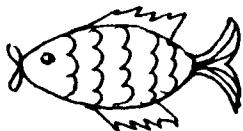
Jenže idylický obraz půlnoční mše může patřit do našich představ anebo do jiných let, při premiéře by ne- odpovídal skutečnosti. Podle kronikářských zpráv byly vánoce roku 1796 ve středních Čechách bez sněhu:

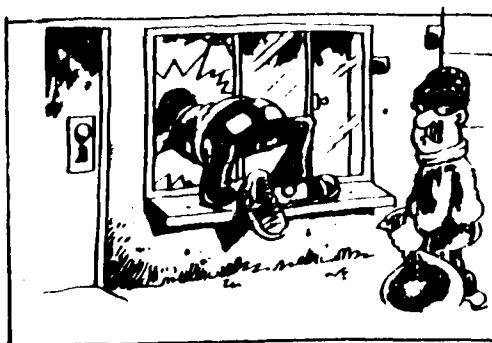
„...na Štědrý den vesměs přšelo, v noci se k té slotě vítr přidal a na jitřní vzdáleným lidem jíti bránil...“

Nicméně se této noci dílo rožmitálského kantora vydalo na dalekou cestu přes prahey dvou století k dnešku. Provázeno nevšedním růstem obliby, stalo se znějícím symbolem českých vánoc přijímaným se spontánním ohla- sem, pochopením a potěšením...

Prožijme nejen vánoce, ale i všední dny tak, abychom si mohli společně popřát: Pokoj a mír všem lidem dobré vůle...

VŠEM SVÝM ČLENŮM A PRÍZNIVCŮM PŘEJE VÝBOR NAŠEHO
SDRUŽENÍ PŘÍJEMNÉ VÁNOCE A HODNÉ ZDRAVÍ A ŠTĚSTÍ
V NOVÉM ROCE 1993!

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU
Vám zprostředkují
ROMAN A MARIE PTÁKOVI
Bus.5767850
Telefon: Res.7485247

Naše kronika

Vidět Prodanou nevěstu je pro každého Čecha vždycky zážitek plný emocí. Zvláště v cizině a v podání cizích umělců. Od našeho příchodu do emigrace koncem 60. let máme příležitost vidět kompletní představení Prodané nevěsty v našem okolí po třetí. Poprvé jsme za Mařenkou jeli v roce 1972 do Hamiltonu a podruhé o 7 let později do Detroitu na představení Metropolitní Opery z New Yorku s nezapomenutelnou Perezou Stratas. A na to třetí vypravujeme autobus pětatřiceti zájemců v neděli, 25. dubna. Kromě této naší národní opery jsme mohli vidět z české operní produkce ještě v 80. letech v Kitcheneru Smetanovy Dvě vdovy a v Torontě Její pastorkyni a Věc Makropulos Leoše Janáčka.

Děkujeme všem našim maminkám, které svými domácími výrobky přispěly ke zdaru Mikulášské nadílky, které se zúčastnilo na padesát našich nejmenších. Sešlo se ohromné množství cukrářských výrobků a vánočního cukroví a pečiva té nejlepší jakosti a chuti. Tak, jak to jen naše české a slovenské mámy umí...

V neděli 29. listopadu uspořádal výbor naší odbočky tradiční, předvánoční setkání se svými členy, kteří „více pamatují.“ Na slavnostním obědě v St. Jacobské hale jsme s radostí přivítali staré známé tváře, pobesedovali a zavzpomínali na minulé léta. Příjemné prostředí, vánoční výzdoba i výborná kuchyně byly znamenitou kulisou a přispěly k radostné náladě oběda.

Připomínáme, že paní Marie Hanzlíková/tel.884-3851/pro naše sdružení stále sbírá účtenky od firmy Zehr's. Věnujte prosím účtenky našemu sdružení, které je hodnotí ve prospěch nás všech!

Předvánoční atmosféru nám na University of Waterloo zpestřily další tři české filmy, hodné naší pozornosti. 3.12. jsme viděli analogii Londonova a Costa-Gavrasova filmu Doznání, Jen o rodinných záležitostech.10.12.pak snímek mladé české režisérky Ireny Pavlaskové Čas sluhů a o týden později starší film z roku 1982 Lukáš. Děkujeme Janu Uhdemu za iniciativu, kterou právě české kultuře a českému filmu věnuje...

Historie opětovně zamíchala osudovými kartami a my nevíme, jak dalece stojí národy opět nad propastí...Jsme toho přesvědčení, že má hluboký smysl uchovat krajské organizace, že má smysl udržovat naše tradice a sdružovat se ve spolcích, kostelech, klubech i tělocvičnách, že má smysl o sobě vědět! A možná, že můžeme být prospěšni jednou i svému národu doma, kdyby toho potřeboval a zavolal...A k tomu musíme mít vaši spoluúčast a vaše členství v našem sdružení. Bez vás přátelé zanikneme a rozpustíme se v cizineckém moři...Zamyslete se nad tím a staňte se našimi, byť třeba jen i pasívními členy!

Na naší úspěšné taneční zábavě 24.října v St.Jacobs jsme oslavili 70. narozeniny členky výboru našeho sdružení, paní Věry Rousové. Přejeme ji ještě jednou všechno nejlepší a děkujeme za její aktivní práci!

A 31.října se dožila požehnaných 85.let naše milá členka, paní Milada Bačková, pilná a věrná návštěvnice všech našich poradů, schůzek, zábav i filmových představení...Přejeme ji do dalších let hodně radosti a pevného zdraví!

Canadian Travel Centre

Div. of 502678 Ontario Inc.
"Our Business is Going Places"

Hana Zima, Travel Consultant

258 King Street North
Waterloo, Ontario N2J 2Y9

Res. (519) 885-3495
Tel. (519) 886-8900

V minulém čísle jsme s hrdostí upozornili na sportovní úspěchy dětí našich emigrantů. Ve výčtu nám ale chyběla

Ivonka Toušková

vynikající, nadějná sportovkyně Ivonka Toušková, která na právě proběhlém celokanadském mistrovství ve sportovní gymnastice, ve svých 12 letech obsadila výborné druhé místo a jako členka kanadského národního družstva odjela na závody do Brazílie. Káťa Kubenková si zase sbalila svoje nádobíčko lyžařské reprezentantky a odjela na závody do Francie. Holky, držíme vám palce a máme z vás radost!

Tak už máme zase Silvestra, říkával kdysi textař a hudebník Jaromír Vomáčka v srdceryvném tangu „Pojeď v chatu mou“. Tento problém se opakuje každoročně, ale letos ho máte možnost prožít naposledy jako československý! Češi i Slováci ruku v ruce přivítají příchod Nového roku společně v St. Jacobské hale, k tanci bude vyhrávat muzika vynikajícího profesionálního discjockeye, vstupné 20 dolarů vás opravňuje k celonoční konsumaci všech připravených lahůdek vyhlášené kuchyně pana Hrazdílka a dobrá nálada je zaručena tak, jako každého roku! Nezapomente! Příští Silvestr už bude mezinárodní, za účasti Čechů a Slováků, ale letos je to ještě po domácku! Reservace: telefon 664-3602.

Je naší radostnou povinností poděkovat našim čtenářům za příspěvky, které na fond Dobrého dne zaslali, ale i za dopisy a telefony. Všichni projevili svoji spokojenost s tím, že neuvažujeme zatím o změně našeho názvu - Československé sdružení. Zejména hezké dopisy došly od pana Richarda Hanzlíka z Toronta a od paní Milady Rubanové z Waterloo. Její řádky stojí za uveřejnění: Jsme rádi, že jste nic neměnili na názvu Čs. sdružení. Znamená to, že se nadále hlásíme k ideálům Masaryka, Beneše a Štefánika, na kterých byla naše Československá republika založena. Za jednotný stát Čechů a Slováků bojovali a umírali naši legionáři v obou světových válkách. Je velmi hořkým zklamáním pro nás, jak se věci vyvinuly za poslední dva roky...

Sdílíme hořké zklamání paní Rubanové a dalších čtenářů, ale nezbyvá nám nic jiného, než vzít na vědomí slova předsedy ČNR Milana Uhdeho: „Slovenský národ se necítil s námi svoboděn a my se rozhodli tento pocit respektovat“

Přes půl tisíce dolarů nám poslali naši čtenáři a příznivci na tiskový fond Dobrého dne! Máme radost z Vašeho uznání, ale zároveň jej chápeme jako závazek vůči Vaší spokojenosti, který se pokusíme splnit.

Viktor Andert /Sudbury/	30.-	J.Shier	10.-
Frant.Balnar	30.-	Fr.Havlík	10.-
manželé Vlachovi	30.-	J. Trojan	10.-
M.a M.Rubanovi	20.-	J.Slejška	10.-
A.a J.Smuclerovi	20.-	V.Vodáková/London/	10.-
M.a R.Hanzlíkovi/Tor./	20.-	P.a G.Vopařilovi	10.-
W.a E.Kuhnovi	20.-	L.Tučková	10.-
J.a J.Hradečtí	20.-	J.Ostrý	10.-
J.Vacek /Toronto/	20.-	Z.Weingartl	10.-
R.a G.Škářečtí	20.-	B.Jarsch	10.-
J. Kos	20.-	H.Táborská	5.-
J. Lukšiček	20.-	H.a B.Komárkovi	5.-
J.a E.Kosovi	20.-	P.a E.Sahulovi	5.-
E.Qussem /Windsor/	20.-	L.Dejmková	5.-
M.Starková	20.-	J.Šoustek	5.-
V.Havlíková	20.-	P.Valeš	5.-
V.Lukeš	15.-	P.a H.Zimovi	5.-
J.a I.Novákovi	15.-	F.Hurník	5.-
D.Hanousek	15.-	P.Straka	5.-
J.a V.Vacíkovi	10.-	A.Celerin/London/	4.-

Všem dárcům děkujeme!

„Mizí stará krása dob, ve kterých žena připomínala kuželku a její ramena láhev šampaňského,“ povzdechl si smutně v roce 1878 slavný francouzský malíř Edgar Degas. Vývoji ale nelze bránit a tak naše ženy se scházejí při pravidelných sokolských cvičeních každé úterý v 19 hod. ve škole Our Lady of Heart, 70 Grace Field, Kitchener. Můžete je následovat nejen pro zdravý pohyb, ale i pro spoustu legrace, kterou spolu užijí...“

Náš čtvrtletník Dobrý den i pozvánky na akce Čs.sdružení zasíláme zdarma všem Čechům a Slovákům o kterých víme a o kterých předpokládáme, že o ně mají zájem. Pokud tomu tak není /na př. jedna paní nám pozvánku vrátila nečtenou s poznámkou, že českou propagandu nepřijímá/ vyškrtáme vás z našeho seznamu, ale musíte nám dát vědět...

o

Chcete vědět, co se právě děje v Čechách a na Slovensku?
Vladimír Lukeš

Poslouchejte přímé vysílání v češtině a ve slovenštině denně na krátkých vlnách od 18:30 do 18:57 našeho zdejšího/zimního/ času. Před tím a potom Praha vysílá v jiných řečech. Prvních 3 až 5 minut jsou stručné zprávy a potom následují aktuality, přehled jednání v parlamentu a na „jiných vysokých místech,“ kulturní zprávy a jiné zajímavosti. Příjem je většinou dobrý na vlně o kmitočtu 7 345 kHz/40,8m/. Najdete to snadno hned vedle časového signálu, který pípá na kmitočtu 7 335 kHz/40,9m/. Praha vysílá současně na kmitočtech: 5 930 kHz/50,6m/, 9 580 kHz/31,3m/, 11 685 kHz/25,7m/ a 11 990 kHz/25m/.

Na těchto kmitočtech jsem se ale vzdal. Někdy je poslech lepší a čistší s dlouhou anténou/třeba na půdě/, někdy jen s kusem drátu/1-2m/ s krokodýlkem, někdy úplně bez antény. To záleží na denní době a na meteorologických podmínkách mezi vysílačem a přijímačem.

A dvě poznámky na konec: mezi naším zdejším zimním časem a SEČ je 6 hodin rozdíl. Kvalitu poslechu si můžete vylepšit tím, že příjem propojíte přes stereo systém s filtry anebo equalizer.

Děkujeme panu Lukešovi za užitečnou informaci a pokud má někdo zájem o více podrobností, může mu zavolat na telefonní číslo 893-6454.

Domek na prodej/jižní Morava/
Prodám domek 3+1, kompletně
zařízený a nově zrestaurovaný
blízko Slavonic, 2 km do Ra-
kouska. Dvůr, studna, stodola,
dvě zahrady, kůlna, dva skle-
py, garáž, koupelna, pec, celé
cca 430 m². Cena 20 000 CAD,
nebo ekvivalent v jakékoliv
měně. Václav Winiki R.R.#2
Mission Road, Goulais River,
Ont., POS 1E0, tel./705/6490093

VZPOMÍNÁME

Letošní podzim byl nemilosrdný a smrt v řá-
dách našich lidí kosila bezohledně...
19. září ve věku 88 let zemřel pan Jan Klapka,
5. října uzavřel svoje účty ve věku 62 let pan
Karel Böhm, 12. října opustil svůj milovaný šacho-
vý a bridžový stůl pětadesátiletý pan Jan Li-
ban, 6. listopadu ve věku šedesáti let nás opuští-
la paní Irena Horká, žena velmi oblíbená všemi,
kdo ji znali a jako krutá rána zapůsobila zpráva
o smrti teprve osmatřicetiletého táty devíti-
měsíční dcerušky, pana Jana Piňose mladšího.

ČEST JEJICH PAMÁTCE !

TWO GOBLETS

519-749-1329

85 Weber Street West
Kitchener, Ontario N2H 3Z4

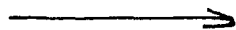
Středoevropská kuchyně
té nejvyšší gurmánské
kvality - zcela ve stylu
nejlepších vináren Vaší
paměti! Přijďte se sami
přesvědčit !

NA VYSVĚTLENOU...

V článku Poslední epištola v minulém dvojčísle Dobrého dne je zmínka o osobách či událostech, které s dnešním čtenářem už příliš nekorespondují. Na výzvu se tedy k článku vracíme s malým vysvětlením.

Andrej Hlinka, původním jménem Sidor, založil v roce 1905 Slovenskou stranu ľudovou. Byl čelným propagátorem slovenských zájmů a protimaďarisačních snah. Pro svou politickou činnost byl v roce 1906 jako kněz suspendován a odsouzen na dva roky do vězení. V roce 1918 podepsal tzv. Martinskou deklaraci, kterou se Slovensko přihlásilo do státního svazku s Čechy. V roce 1919 se pokusil prorazit spolu s Františkem Jehliczkou své autonomní záměry na mírové konferenci ve Versailles, ale nebyl připuštěn k jednání. Byl vášnivý zastánce řím.-kat. církve i práv Slováků. Postupně přecházel na stranu nepřátel čs.státu. Zemřel krátce před Mnichovem v srpnu 1938. František Jehliczka /nar.1879/, římsko-katolický kněz, byl Slovák ryze maďarské orientace. Nikdy nesouhlasil se spojením s Čechy a vytvořením ČSR. Po neúspěchu versailleské misse s Hlinkou se usadil v Polsku, kde sestavil "slovenskou vládu". Po čase se však vrátil, vstoupil do Hlinkovy ľudové strany, stal se redaktorem časopisu Slovák, kam psal protičeské články. Po zřízení Slovenského státu se nepohodl s představiteli HSES pro svou maďarskou koncepci a zemřel v roce 1939 celkem bez ohlasu.

Vojtech/Béla/ Tuka /nar.1880/ byl profesorem filosofie a mezinárodního práva na budapeštské a bratislavské maďarské universitě, po roce 1918 se začal hlásit k Slovákům. Neuznával zřízení ČSR a byl propagátorem maďarských, iredentských snah. 1.ledna 1928 vyšel ve Slováků jeho článek nazvaný Vacuum iuris, v němž se dovolával Martinské deklarace, jejíž domnělá tajná klausule prý stanoví, že Slovensko mělo být spojeno s českými zeměmi na zkušební dobu 10 let. Tuka tvrdil, že po uplynutí této doby se měl na Slovensku konat plebiscit. Protože se nekonal, nastal prý na Slovensku bezprávní stav./Vacuum iuris/. Za Slovenského státu, jako ministr vnitra se odklonil od hungaristické koncepce a kolaboval s Německem. Sám velké obliby u předáků Hlinkovy strany nedosáhl. Po II. světové válce uprchl na západ, ale byl američany vydán do ČSR. V roce 1946 byl odsou-

zen k trestu smrti a popraven.
Pribinovy oslavy u příležitosti založení prvního křesťanského kostela v Nitře roku 833 skončily v přítomnosti ministerského předsedy, členů vlády i hostů ze zahraničí trapnou ostudou, když vyvrcholily v protičeskou demonstraci...

• Naprodej • Naprodej • Naprodej •

DOMY U MARIÁNSKÝCH LÁZNÍ

Řadové domky a dvojdomky 120-150 m².

Cena kolem \$70 000 US.

•

FRIENDSHIP 58 CANADA

35 Cambridge Street
Cambridge, Ontario, Canada N1R 3R8

Tel: (519) 621-1233

Czechoslovakia to split Dec. 31

je informativní titulek kanadských novin, který tak světu oznámil, že ve středu Evropy od Nového roku přestane existovat stát vytvořený v roce 1918 úsilím tří významných politiků - T.G.Masaryka, E.Beneše a M.R.Štefanika.

Tento stát, republika Československá, vzniklý na troskách rakousko-uherské monarchie předpokládal mimo jiné pro svoji zdárnou existenci, úzkou a svornou spolupráci dvou slovanských, sobě velmi blízkých národů, Čechů a Slováků.

Bohužel, v průběhu více jak sedmdesátileté historie se mnohokrát prokázalo, že slovenská touha po samostatnosti je silnější, než zdravý rozum. Pád komunistické diktatury a znovunabytá svoboda tak zákonitě přinesly svoje ovoce v podobě slovenských tlaků na federální vládu a volání po svrchovanosti. Zcela legálně a zcela podle přání slovenského obyvatelstva. Dva a půl roku jsme všichni ztráceli drahocenný čas Pithartovým manévrováním, které mělo stále menší a menší prostor.

Po volbách 92 nový český premiér Václav Klaus naprosto pragmaticky zvážil, že další salámová metoda oklešťování federace je pro českou stranu nadále nepřijatelná a pro společné spoluzití bezperspektivní. Touto metodou totiž Vladimír Mečiar chtěl profitovat za předpokladu, že česká strana, tak jako předtím pod vedením Pitharta a Burešové, tento vabank přijme. Obsahem tohoto vabanku bylo těžit z předností federace dokud to jen půjde a zároveň ale blokovat dosah její pravomoci vůči Slovensku. Prosazovat samostatné Slovensko, jeho mezinárodněprávní subjektivitu, ale zachovat přitom pro toto svrchované, nezávislé Slovensko všechny ty funkční prvky federace, které by pro ně mohly být prospěšné. Tedy: vlastní ekonomickou politiku, ale společný trh. Svoji emisní banku, ale společnou měnu. Vlastní hospodářskou reformu se svojí koncepcí privatizace, ale společný privatizační fond, vlastní vojenskou doktrinu, ale společnou armádu...

A tak česká strana na tento Mečiarův vabank „všetko lebo nič“ reagovala jednoznačným „nič“. Tím si konečně vzpomněla na svoji čest, ale někde v Evropě si kdosi spokojeně zamnul ruce. Snad Hitlerovi pohrobci? To ukáže další vývoj. Slovensko rádo, jak řekl vynikající filmový režisér Juraj Jakubisko, věří na mágy a zázraky a v podstatě nikdy nepoznalo důsledky osudového rozhodnutí, všechno se odbývalo jaksi v rodině. O to to bude mít těžší, ale na druhé straně právě zrozená samo-

OLSEN

OLSEN REALTY LTD. REALTOR

HANA MATYS
Sales Representative

470 Highland Road West
Kitchener, Ont. N2M 3C7
Fax: 742-7954

Bus: 742-1200
Res: 578-5970

statnost může vykonat tyto zázraky v podobě nevšedního úsilí ve všech oborech lidské činnosti. A pak Slovensko má silnou zahraniční lobby, plnou roduvěrných vlastenců! Vždyť právě severoamerická slovenská emigrace má nemalý podíl vlivu na chod událostí na Slovensku a jistě rodnou zemi neopustí a finančními i jinými zdroji ji podpoří...

Češi se 1. ledna po dlouhé době jaksi vrací do své historie. A poprvé od roku 1620 vstoupí do Evropy opět Český stát. Vydatně umenšený o obě Lužice a Slezsko, ale se stejnými kořeny národního citění a s tradicemi, které by ve vlastním zájmu měl propojit. Zejména tradici svatého Václava s Janem Husem i s tradicí české, možná málo romantické, ale zemité podstaty...

Správa státu je věcí nadmíru obtížnou a tu se české emigraci nabízí příležitost, aby situaci ještě více nestěžovala. Odložte spasitelské komplexy. Je dobře si uvědomit, že jsme vyrostli pod sluncem Západního blahobytu jako jakási nepovedená kvítka a není na nás pohled zrovna nejvábnější. A pro nás pro všechny, Čechy domácí i zahraniční platí, že jsme příliš dlouho v sobě nevědomky tutlali své nenávisti zaseté komunismem a výsledkem této akumulace zloby, hořkosti a křivd je nynější stav naší mysli. Není to dobrý vklad do začátku, ale dá se překonat...

"Sbohem Slovensko, bude ti líp, máš svoje Tatry, my máme Říp," se zpívá v novém pražském šlágru s humorem, který by nás neměl opustit, ani když bude zle...

A na konec vzpomeňme všech, kteří zanikající Československo budovali a jeho existenci věnovali nevšední úsilí, často za těžkých ztrát osobních. Jmenný výčet by byl dlouhý, plný jak Čechů tak Slováků...

To dobré, co v nás z tradic společného státu zůstalo v sobě hlídejme a nesme dál...

Země česká i země slovenská: šťastnou plavbu!

PIŠTE NÁM!

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Ct.
Kitchener, Ontario
Canada N2E 1N9

Helena Lancinger, RMT

Registered Massage Therapist

242 Queen St. S.

Kitchener, Ontario

N2G 1W3

(519) 742-7128

Náše společná
setkání v
St. Jacobs došla
velké obliby.
PŘIJĎTE TAKÉ!

== Kdo českým prezidentem? ==

Je snad jenom jedna jediná možná odpověď: Václav Havel. I z krátkého odstupu můžeme prohlásit, že v úřadě posledního československého presidenta odvedl výkon zcela mimořádný. Zemi, která pro většinu lidí na Západě ležela kdesi za železnou oponou, v šedivé mlze socialismu, posunul opět do veřejného vědomí a její duchovní rozměr jim pomohl objevit. Stal se prezidentem, který chtěl z pravdy a dobrého vkusu učinit operativní kritéria vládnutí. Sympatie, které Václav Havel sklízel v celém světě se často přenášely na zemi, kterou zastupoval. Také ve vnitřním životě Čech a Moravy platil za nejvyšší autoritu a stal se oním pevným bodem, který ostatní společnosti v postkomunistické Evropě dodnes marně hledají.

Jsou tací, co Václavu Havlovi zazlívají jeho červencovou abdikací, ale zapominají, že když president odstoupil, byla federace Čechů a Slováků už ztracená. Havlův krok nebyl akcí, ale přirozenou reakcí na vyhlášení slovenské svrchovanosti. Svým způsobem tím president odvedl i službu svému státu, protože po abdikaci, doma i v cizině došlo i těm nejnechápatějším, že Československo nelze zachránit. 20. července Václav Havel odstoupil z úřadu presidenta a život šel dál... Ale dodnes nikdo nedokázal a dokonce se ani nepokusil, převzít duchovní vedení země. A přitom mentální oblasti jsou pro život země právě tak důležité, jako třeba směnný kurs koruny. „Ovšem jezero bouří a svou oběť chce mít... Všem, kteří přikládají vinu rozpadu republiky na bedra obou Václavů, Havla i Klause připomínáme novinový titulek „Slovensko samostatným státem.“ Je z první strany pražského denníku Národní práce a nese datum 15. března 1939. Havlovi nebyly ještě ani tři roky a Klaus ještě ani nebyl na světě...

Je zcela zřejmé, že Češi si nemohou dovolit ten luxus a volit do nejvyššího úřadu republiky někoho jiného, než Václava Havla. Byli by sami proti sobě...

Naši a Olympijské hry

12. pokračování

Naplnit olympijské heslo „Citius, altius, fortius.“, se do Říma sjel v roce 1960 rekordní počet 5 348 sportovců z 83 zemí. XVII. olympijské hry v tomto „věčném, městě se konaly od 25. srpna do 11. září a hovoří se o nich, jako o významném mezníku ve výkonnosti. Skutečnost, že zde bylo překonáno 56 olympijských a 15 světových rekordů, svědčí nejlépe o úrovni a velikosti bojů. Patří sem zejména boje sprinterů, které italský tisk nazval „americkým debaklem“, neboť poprvé od roku 1928 nezvítězili atleti USA ani na 100m, ani na 200m a 4x100m. Hladkou stovku, tuto americkou doménu, vyhrál Němec Armin Hary a postaral se tak o to, že po 36 letech zůstala zlatá medaile z nejkratšího sprintu v Evropě.

Proti tomu v ženských sprintech zazářila americká učitelka Wilma Rudolphová, která vybojovala tři zlaté medaile: v běhu na 100m, 200m a účasti ve vítězné štafetě USA na 4x100m. Pro lehkost a krásu svého běžeckého stylu si získala pojmenování „černá gazela“.

Československo vyslalo na XVII. Olympijské hry výpravu, která se vrátila se třemi zlatými, dvěma stříbrnými a třemi bronzovými medailemi. Olympijské prvenství vybojovali naši veslaři Kozák-Schmidt na dvojskifu, zlatou medailií ve cvičení na kladině a stříbrnou v soutěži družstev se zde rozloučila se závodní drahou nezapomenutelná Eva Bosáková. Třetí zlatou vybojoval Bohumil Němeček v boxu ve váze lehké velterové. Stříbrné medaile vybojovaly nestárnoucí Dana Zátopková v hodů oštěpem a družstvo žen ve sportovní gymnastice. Bronzové medaile získali Bohumil Kubát v zápase ř-ř, Josef Němec v boxu a naše osmiveslice.

Krásných umístění na čtvrtých místech, zasluhující naši pozornost, dosáhli také Vlasta Hrbková v hodů oštěpem, družstvo gymnastů ve víceboji, Dušan Houdek ve střelbě z malorážky, Karel Matoušek v zápase ř-ř, naše veslařská čtyřka bez kormidelníka a gymnastky Eva Bosáková za prostná a Adolffína Tačová za přeskok. Ve stříbrném družstvu našich žen se poprvé objevilo jméno mladičké Věry Čáslavské, která zde vykročila ke své kariéře nejslavnější československé sportovkyně všech dob.

Do historie vykročily šedesátá léta, léta politického tání a mnoha nadějí....